

přechod nájemního poměru uskutečňuje se teprve doručením odevzdací listiny (§ 547 obč. zák.). V pozůstalostní věci M-a dosud odevzdací listina vydána není. To jediné jest závažno v tomto sporu, jehož úkolem není řešiti otázku, jaký právní stav ohledně sporného nájemního poměru vznikne odevzdáním pozůstalosti universálnímu dědici V-ovi; osobní poměry tohoto v tomto sporu vůbec nepřicházejí v úvahu. Dovolatel poukazuje též na to, že by nebylo slušno a nevyhovovalo by praktické potřebě, by, i když zde nejsou dědicové, kteří by mohli vstoupiti v nájemní poměr, trvala ochrana nájemníků pro pozůstalost, čímž prý nespravedlivě prodlužována by byla omezení disposičního práva majitelů domu. Otázkami těmito nelze se tu obírat. Myslí-li dovolatel, že by tyto okolnosti mohly tvořiti důvod k tomu, aby příslušný soud vůči ležící pozůstalosti dal svolení k výpovědi (důvody výpovědní nejsou v zákoně o ochraně nájemníků výčetno uvedeny), jest věcí jeho, aby proti této pozůstalosti zavedl řízení v §u 4 zákona o ochraně nájemníků předepsané. Ježto žalovaná strana dosud požívá ochrany nájemníků, jest k rozvázání poměru nájemního dle §u 1 zákona o ochraně nájemníků třeba soudního svolení. Důsledkem toho nemůže žalobce pouhou soudní výpovědí dle §u 560 a násl. c. ř. s. danou přivoditi po hmotněprávní stránce rozvázání nájemní smlouvy s ležící pozůstalostí a právem proto odvolací soud zrušil tuto výpověď.

Čís. 5863.

Podpisem směnečného blanketu v některé podstatné náležitosti dosud nevyplněného nevzchází ještě směnečný závazek. Vznik jeho je závislým na potestativní výmince dodatečného vyplnění. Vyplnil-li věřitel směnečný blanket, podepsaný příjemcem, co do doby vydání směnky dnem, jehož příjemce nedožil, jest pokládati vyplnění směnky uvedeným dnem vydání za nedoložené.

(Rozh. ze dne 17. března 1925, Rv I 322/26.)

Terezie L-ová podepsala žalobkyni směnku, na níž nebylo vyplněno datum vystavení a datum splatnosti, a podepsala zároveň prohlášení, podle něhož byla žalobkyně oprávněna, směnku v každé době datovati a učiniti splatnou. Terezie L-ová zemřela dne 22. července 1925, žalobkyně uvedla jako den vystavení 27. červenec 1925. Směnečný platební příkaz proti pozůstalosti po Terezii L-ové byl ponechán p r o c e s n í m s o u d e m p r v é s t o l i c e v p l a t n o s t i, o d v o l a c í s o u d směnečný platební příkaz zrušil v podstatě z tohoto důvodu: Tím, že žalobkyně při vyplnění blanketu směnečného podpisem Terezie L-ové jako vydatelky opatřeného jako den vystavení směnky uvedla den 27. července 1925, tedy den, kdy Terezie L-ová již nebyla na živu, tedy kdy již směnku nemohla vystaviti, odňala směnce onen předpoklad, který jest nutným k tomu, by docílila směnečného platebního příkazu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolateli jest ovšem přisvědčiti, že odporuje spisům, uvádí-li napadený rozsudek, že Terezie L-ová podepsala směnku jako vydavatelka, neboť ani v žalobě ani za řízení nebylo to vůbec tvrzeno, z obsahu směnky (a to již z umístění podpisu Terezie L-ové) vychází však zcela nepochybně na jevo, že Terezie L-ová byla přijatelkou směnky. Než pro posouzení, jaký význam má připojení dne vydání směnky, dni úmrtí Terezie L-ové teprve následujícího, jest lhostejno, zda byla Terezie L-ová vydatelkou či přijatelkou směnky. Podpisem směnečného blanketu v některé podstatné náležitosti dosud nevyplněného nevychází ještě směnečný závazek. Vznik jeho je závislým teprve na splnění potestativní podmínky dodatečného vyplnění, které pak působí zpět, totiž tak, jako by směnka bývala vyplněna již v době, kdy podepsaný blanket směnečný byl odevzdán věřiteli. Toto dodatečné vyplnění směnky příjemcem může se státi kdykoliv, tedy i po smrti toho, kdo nevyplněný blanket podepsal, nesmí však odporovati případně úmluvě (min. nař. ze dne 6. října 1853, čís. 200 ř. zák.) a musí se státi způsobem ve směnečném obchodě obvyklým za typických, obecně užívaných podmínek, jichž je třeba, by podepsaného blanketu mohlo býti použito jako směnky. Vyplnil-li tedy žalující ústav dodatečně směnečný blanket, podepsaný Terezií L-ovou, co do doby vydání směnky dnem, jehož L-ová nedožila, jest vyplnění toto vadné, neboť, působí-li dodatečné vyplnění směnky zpět, tedy do doby, kdy L-ová byla ještě na živu, nemůže vedle toho obstáti datum vydání směnky, spadající do doby po její smrti. Vykazuje tudíž směnka sice formálně veškeré podstatné náležitosti, z nichž však den vydání její s dobou přijetí navzájem se vylučují. Údaje na směnkách nemusí býti ovšem za všech okolností pravdivé, ale vždy musí býti možné. Nemožným jest, aby osoba, zemřevší dne 22. července 1925, přijala svým podpisem směnku vydanou až dne 27. července 1925. Vyplnění žalobní směnky uvedeným dnem vydání odporuje proto právní povaze směnky, jest nepřípustným a nutno je pokládati za nedoložené. Pak ale schází jedna z podstatných náležitostí směnky (čl. 4 čís. 6 směn. ř.) a nemohl z ní vzejíti pro Terezii L-ovou, pokud se týče pro její pozůstalost směnečný závazek.

Čís. 5864.

Žalobou dle ř. 37 ex. ř. může se domáhati zrušení exekuce i ten, u něhož byla věc, na niž se exekuce vede, v uschování, pakli byla vymáhajícímu věřiteli před povolením exekuce, o jejíž zrušení nyní jde, uložena povinnost, by věc vrátil uschovateli, ježto bylo exekuci zájmem a uschováním věci zrušiti pro porušení ř. 262 ex. ř., vymáhající věřitel však věci nevrátil.

(Rozh. ze dne 17. března 1926, Rv I 347/26.)